

Det heliga Korsets söndag

Aftongudstjänsten

Till "Herre jag har ropat till dig..." sjunges tio stichera, sex till Uppståndelsen i veckans ton från Oktoechos och sedan följande fyra från Triodion:

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Herrens Kors, lys med din nåds ljus över de hjärtan som ärar dig. Med kärlek ingiven av Gud, omfamna vi dig, o hela världens längtan. Genom dig hava våra sorgetårar torkats bort; vi hava befriats från dödens snaror och hava övergått till aldrig sinande glädje. Visa oss din skönhets härlighet och förläna oss, dina tjänare, belöningen av vår återhållsamhet, ty vi bedja med tro om ditt rika beskydd och stor nåd.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Fröjda dig, livgivande Kors, Kyrkans vackra Paradis, oförgänglighetens trä som giver oss glädje och evig härlighet: genom dig har demonernas härskara drivits tillbaka och änglarnas härar fröjda sig i endräkt medan de troendes församling hålla fest. Du är ett oövervinnerligt vapen, ett orubbligt fäste, du är konungars seger och prästers ära. Förläna oss nu att nalkas Kristi Lidande och Hans Uppståndelse.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Fröjda dig, livgivande Kors, den sanna trons obesegrade trofé, porten till Paradiset, de troendes undsättning, Kyrkans skyddsvärn. Genom dig är förbannelsen fullständigt förstörd, dödens makt tillintetgjord och vi äro uppresta från jorden till himmelen: oövervinnerliga vapen, demoners fiende, martyrs ära, heliga munkars sanna prydnad, frälsningens hamn; förlänande världen stor nåd.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Kommen, Adam och Eva, vår första fader och moder, som föllo från kören i höjden genom människomördarens avund, när ni med bitter njutning smakade av trädet i Paradiset i fordom tid. Se, Korsets trä nalkas, vördat av alla! Skynden med hast och omfamnen det med glädje och ropen till det med tro: O, dyrbara Kors, du är vår undsättning; genom din frukt hava vi vunnit oförgänglighet; vi äro återupprättade till Eden igen och vi hava mottagit stor nåd.

Ära åt Fadern.

O Kriste vår Gud, av Din egen vilja har Du accepterat korsfästelse så att hela människosläktet må bliva återupplivat. Av kärlek till människan har Du tagit Korsets penna och undertecknat vårt frikännande med konungsligt rött bläck och blodiga fingrar. Vi äro åter i fara att skiljas från Dig, o försaka oss icke! Hav misskund med Ditt folk i nöd, ty Du allena är tålmodig. Stå upp och strid mot våra fiender i Din allsmåktiga makt.

Nu och alltid.

Theotokion (Dogmatikon) i veckans ton från Oktoechos.

Aposticha

De första verserna från Oktoechos i veckans ton, sedan:

Ära åt Fadern. Nu och alltid.

O Herre, som hjälpte den blide David i kampen och förmådde honom att övervinna filistéen, kom till undsättning för Ditt Ortodoxa folk och besegra våra fiender genom Korsets vapen. I Din barmhärtighet visa oss Din nåd såsom i fordom tid; och låt dem få veta i sanning att Du är Gud och att vi som sätta vårt hopp till Dig skall segra. Genom Din allrarenaste Moders ständiga förböner, förläna oss Din stora nåd.

Söndagens apolytikion i veckans ton

Ära åt Fadern.

Och sedan Korsets apolytikion i första tonen:

Fräls, o Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel. Förläna Dina troende seger över deras motståndare och bevara Din hjord med Ditt kors.

Nu och alltid.

Theotokion i första tonen:

När Gabriel ropade: "Gläd dig, o Jungfru" tog alltings Härskare mandom i dig, o du heliga ark, såsom den rättfärdige David hade förutsagt. Du har visat dig mer omfattande än himlarna, ty du bar din Skapare. Ära åt Honom som tog sin boning i dig. Ära åt Honom som framträdde från dig. Ära åt Honom, som genom ditt födande, har frigjort oss.